

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

10. Prælati maiora bona minoribus debet præponere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

egisse videntur, qui eos, qui elegerant viuere in congregatione, posuerunt in dispersione. *Thomæ* *Ioan. 20.* existenti in congregatione apparuit Dominus: separato verò ab ea non apparuit. Filij Iacob congregati benedictionem patris receperunt. *Gen. 49.* Et super discipulos congregatos Spiritus sanctus descendit. *Actor. 2.* In paruis prioratibus religio annihilatur: ibi vitio proprietatis appropinquatur: meritum obedientiæ minuitur: continentia facile periclitatur. Qui solus est in prioratu, vel cum vno socio, vt frequenter ferè est proprietarius; quæ habet, pro maiori parte habet sibi. Obedientia ipsius minus meretur, cui nullus aliquid iubet: & ideo facit quod facere libet. Continentia etiam facile periclitatur: quia oportunitas peccandi habetur. Bernardus *Epist. 115.* cui- *circa finē.* dam moniali volenti deserere cōgregationem. Audi me filia, audi fidele consilium. Noli te separare à grege, ne quando lupo rapiat, & non sit qui eripiat: *Ezech. 34.* Dispersæ sunt oues meæ, &c. & factæ sunt in deuorationem omnium bestiarum agri.

Quòd prælatus debet maiora bona minoribus præponere.

CAPVT X.

Qui congregationi præest, maiora bona minoribus debet præponere. Cuius contrarium aliquibus monasteriis multum nocuit: vbi magnis expensis aqua fontis de longè adducebatur, de aqua verò sapientiæ Saluatoris non curabatur. Altaria auro & argento & lapidibus preciosis operiebantur: corpora sanctorum, qui

dum in hoc mundo viuerent, aurum & argentum contemnebant, in vasis aureis & argenteis reponebantur; parietes tam Ecclesiarum quam claustrorum depingebantur: monachi cappis sericis in missis & processionibus induebantur. cultus verò & ornatus interior, qui viros spirituales maximè decet, & Deo maxime placet negligebatur. Corpora procurabantur splendide, & non curabatur de animarum refectione. Si amittebatur a sine, quærebatur; si peribat anima, non reputabatur. Hanc inordinationem reprehendit Bernar. his verbis: O vanitas vanitatum, sed non vanior quàm infanior. Fulget Ecclesia in parietibus: & in pauperibus eget. Suos lapides auro induit, & suos filios nudos deserit. De sumptibus egenorum seruitur oculis diuitum. Inueniunt curiosi quo delectentur: & non inveniunt miseri vnde sustententur. Idem: In claustris, coram legentibus fratribus, quid facit illa ridiculosa monstruositas, mirè deformis formositas, aut formosa deformitas? Quid ibi immunda simiæ, quid feri leones: quid monstruosi centaurs, quid semi homines, quid maculosa tigrides: quid milites pugnâtes, quid venatores tibicinantes? Videas sub vno capite multa corpora, & rursus in vno corpore multa capita. Tã multa denique tanquam mira diuersarum formarum apparet vbiq; varietas, vt magis libeat legere in marmoribus quam in codicibus: totamq; diem occupare singula ista admirando, quam in legendarum Dei meditando. Proh dolor, si non pudet inceptoriarum, cur non piget expensarum? Idem Oratoriorum immensa altitudines, immoderate long-

*In Apolog.
ad Guiliel.
abbatē ca.
Slt. in prin.
In Apolog.
ad Guiliel.
abbatē, ca.
Slt.*

*In eadem
Apol. iam
dicta cap.
penult. de
elen. ad fin.*

longitudines, superuacue latitudines, sumptuosa depolitiones, curiosæ depictiones, dum in se orantium retorquent aspectum, impediunt & affectum.

Quod prælatus non debet dispensationes leuiter facere.

CAPVT XI.

Multum cauendę sunt leues dispensationes illi, qui congregationi præest. Bernardus in libro de præcepto & dispensatione: Nouit fidelis seruus & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam, ibi tantum vsurpare dispensationem, vbi bonam possit habere re-
compensationem. In eodem: Remissio voti absque necessitate, non dispensatio, sed præuaricatio est. Idem in libro de consideratione: Non sum tam rudis vt ignorem nos positos dispensatores in ædificationem: non in destructionem. Denique quæritur inter dispensatores, vt fidelis quis inueniatur. Vbi necessitas vrget, excusabilis dispensatio est. Vbi utilitas prouocat, dispensatio laudabilis est: utilitas dico communis, non propria. Nam cum nihil horum est, non plane fidelis dispensatio: sed dissipatio crudelis est. Ad dispensationem duo requiruntur, scilicet auctoritas, & caussa. Altero horum deficiente, non est dispensatio. Christus cruci suæ non adhæsit leuiter, sed affixus fuit fortiter: Sic claustralis cruci religionis affixus debet esse fortiter, nec facile ab ea recedere. Galat. 5. Qui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt. Bernardus. In crucē salus nostra est: tantum

Post 1. fol. a prin. libri numer. Lib. 3. aliquantulum ante finem.

ei